

holde det samme Princip, som mange Gange er blevet godkendt af Folketingets Finansudvalg, nemlig, at hvor en offentlig Autoritet skal indkøbe Varer, og en udenlandsk Vare staar overfor en dansk Vare, giver man den danske Vare et lille Forspring. Vi have i Finansudvalget ment, at 10 pCt. var det yderste, men som sagt, vi have ment, at man skulde give den nogen Fordel. Det har altid været Mening her i Tinget, at man skulde gaa frem paa den Maade, og som mangeaarigt Medlem af Finansudvalget kan jeg bekræfte, at dette mangfoldige Gange er godkendt af Finansudvalget, og jeg gaar ud fra, at vore Regeringsautoriteter paa alle Omraader ville handle efter dette Princip.

Med Hensyn til Jernbanefragterne har der været forebragt os en Række Klager over, at ikke blot fremmed Industri, men ogsaa fremmed Næringsbrug paa mange Omraader begunstiges ved de saakaldte Differentialtakster, ved Takstoverenskomster navnlig med Tyskland. Det er et Spørgsmaal, jeg ikke kan komme ind paa her i Dag, for det første, fordi det ikke hører til den Sag, vi behandle, og dernæst fordi jeg ikke har haft Tid til at undersøge det saa grundigt, som det vil være nødvendigt for at komme med en fuldt begrundet Udtalelse derom. Men jeg kan godt udtale, at jeg finder, det er et Spørgsmaal, der maa undersøges. Der er fremkommet en Udtalelse i Landstingets Toldudvalg, og den er bleven meddelt Fællesudvalget, fra Generaldirektøren for Statsbanerne om, hvorledes disse Jernbaneoverenskomster ere fremkomne. Generaldirektøren gør gældende, at naar fremmed Industri og andre Virksomheder have faaet visse Nedsættelser, en vis Rabat for Befordring over danske Baner, ligger det i modstaaende Indrømmelser, vi have faaet fra tyske Jernbaneautoriteters Side. Jeg har ikke haft Lejlighed til nøjere at undersøge denne Sag, og jeg skal derfor ikke kunne udtale, om Genindrømmelserne fra tysk Side nogenlunde rimeligt svare til de Indrømmelser, vi have gjort. Men jeg skal sige, at jeg finder det rigtigt, at Lovgivningsmagten har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og en Gang undersøger det til Bunds, og at Princippet naturligvis bør være det, at dansk Erhvervsvirksomhed, hvad enten det er Industri, Landbrug, Fiskeri eller anden Virksomhed, ikke skal være daarligere stillet paa danske Baner med Hensyn til deres Fragter end fremmede Virksomheder.

Rørdam: Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger overfor den ærede Ordførers Udtalelser i Anledning af, at jeg havde citeret de stærke Ord, den ærede Ordfører havde brugt i Toldkommissionens Betænkning angaaende Værditolden. Det faktiske Forhold er, at paa den nu bestaaende Toldlov er der for 800,000 Kr. Værditold, og paa Flerpartallets Forslag er der for 829,000 Kr. Værditold, altsaa kun 29,000 Kr. mere paa Forbrugsskatter, der andrage over 50 Mill. Kr. Jeg vil endda for at være fuldkommen loyal skænke den ærede Ordfører de 200,000 eller 300,000 Kr. paa Skibstolden. Men selv om man altsaa regner saa loyal som muligt, bliver det kun nogle faa Hundrede Tusinde. Naar den ærede Ordfører saa har brugt saa stærke Ord, som han har brugt om Værditolden, synes jeg, det er berettiget at sige, at det er et grumme farveligt Resultat, der er kommet for Værditoldens Vedkommende, og det er tilmed saaledes, at Værditolden falder for en stor Del paa Ting, der ikke komme Smaafolk særlig til gode. Om Cigaretter have Vægt- eller Værditold, er for Smaafolk i Danmark uendelig ligegyldigt, og det samme er Tilfældet med Maskiner og med Ting som Staaltraad og sligt. Nej, hvad det kom an paa ved Værditolden, var, at den faldt paa Grupper som den store Manufakturvaregruppe.

Saa sagde den ærede Ordfører, at det var dristigt af mig at paastaa, at der ikke kom nogen nævneværdig Nedgang i Beskyttelsen. Men den ærede Ordfører har selv leveret det bedste Bevis derfor. Han argumenterede netop med, at Varepriserne i 1863 vare meget høje, de ere faldne siden, saa at Loven har forandret Karakter fra den Gang, og saaledes at hvis vi skulde have den samme Lov nu, som vi fik i 1863, vilde Beskyttelsen i Virkeligheden være meget højere, end det den Gang var tiltænkt.

Saa sagde den ærede Ordfører, at Landbrugsbeskyttelsen havde man gentagne Gange stemt for, Folk havde ikke noget imod, at den faldt bort. Jeg skal hertil sige, at det gør mig ondt, at man ikke har ført det igennem. Endnu skal jeg gøre den korte Bemærkning med Hensyn til Glastolden, at jeg har sagt, den var stegen i Forhold til, hvad Folketinget har vedtaget, og at den altsaa var sat op.

Dinesen: Jeg maa bekræfte, hvad den ærede Ordfører fremførte yderligere om